

РЕШЕНИЕ

№ 19405

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **1880** по описа за **2025** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Р. О. Д., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Т. срещу Решение № 2375 от 20.05.2024 г. постановено по НАХД № 13967/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 109-ти с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-020435/12.09.2023 г., издадено от Д. Д. Д., на длъжност Началник сектор в отдел Пътна полиция към СДВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДВП, за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДВП, на Р. О. Д., е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

С касационната жалба се твърди, че съдът неправилно е възприел фактическата обстановка по случая, като е кредитирал единствено показанията на полицейските служители. Твърди се, че в случая ставало въпрос за възникнало ПТП вследствие на загуба на управление на автомобила, а не за „дрифт“. Моли се за отмяната на НП.

В проведено по делото открито съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. В депозирана по делото молба от адв. Т. е заявено, че се поддържа касационната жалба и се моли оспореното решение и издаденото НП да бъдат отменени. Претендира разноски за адвокатски хонорар пред двете съдебни инстанции.

Ответникът – началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна

полиция“, не се представлява.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор М., която намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно и моли за оставянето му в сила.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпити на свидетели, районният съд е приел за безспорно установено следното:

На 18.08.2023 г., около 03:40 ч., в [населено място] на кръстовището на [улица]и [улица], като водач на л. а. М. ЦЛК 320, с рег. номер С., жалбоподателят на Р. О. Д. управлявал посочения автомобил с посока на движение от [улица]към [улица]като преднамерено извежда автомобила извън контрол чрез пренавиване в ляво и дясно и форсиране на двигателя и така довежда автомобила до загуба в сцеплението на част от колелата.. В автомобила е установен и пасажер - св. А. К. М., с ЕГН [ЕГН].

Случилото се било възприето от полицейските служители Д. Г. П., на длъжност командир отделение и М. И. С., първият от които съставил АУАН номер GA844944 от 18.08.2023 г. на жалбоподателя, който е отказал да го подпише и изпраща Възражение до главния началник на 4-о РПУ на 21.08.2023 г. Въз основа на този АУАН било издадено обжалваното НП.

За да установи горната фактическа обстановка, районният съд е взел предвид събраните по делото доказателства, в това число и показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели, които намира за пълни, логични и непротиворечиви, както вътрешно, така и помежду им. Приел, е че показанията на св. М. като несъответстващи на доказателства по делото не следва да бъдат кредитирани.

Приел е, че АУАН и НП не страдат от пороци и са законосъобразно издадени. АУАН е съставен, а НП е издадено от съответните компетентни органи. НП е издадено, след като са събрани относимите към деянието доказателства и след тяхната преценка от административнонаказващия орган. Както АУАН, така и НП са съставени, съответно издадени в сроковете по чл. 34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН. По същество СРС е приел за доказано въз основа на съвкупния анализ на събрания доказателствен материал, че е извършено вмененото на Д. нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП.

Така постановеното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно.

С нормата на чл.104Б, т. 2 от ЗДвП законодателят въвежда забрана за водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. От съдържанието на АУАН и НП е видно, че Д. е санкциониран именно за това, че използва пътищата, отворени за обществено ползване, не по

предназначение, като ясно и точно са описани извършените от него действия.

Неоснователно е възражението на същия, че има противоречия между доказателствата по делото и свидетелските показания. Показанията на полицейските служители св. П. и св. С., очевидци на нарушението, са единодушни, че при водачът на ППС Д. при движение на път за отворено обществено ползване е използвал пътя не в съответствие с неговото предназначение като е извел ППС извън контрол чрез пренавиване в ляво и дясно и форсиране на двигателя и така водачът е довел автомобила до загуба в сцеплението на част от колелата.

Поради изложеното настоящата инстанция не кредитира твърденията на касатора, че е изгубил управлението на автомобила и това е била причината за форсирането на двигателя. Показанията на свидетеля М. съдът не е кредитира като безпристрастни, тъй като същата е заинтересована и показанията ѝ не съответства на събраните по делото други доказателства.

С оглед на гореизложеното се налага извод, че е доказано извършеното от касатора нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Наложено наказание съответства на предвиденото в закона, което е в точен размер и не подлежи на преценка или редуциране. Наказателното постановление е законосъобразно издадено и правилно е потвърдено от СРС.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира касационната жалба за неоснователна, поради което обжалваното решение, с което е потвърдено НП, с което на касатора е наложено административно наказание, на основание чл. 175а, ал. 1, предл. III от Закона за движението по пътищата, глоба в размер на 3000 лв., за нарушение по чл.104б, т. 2 от ЗДвП, следва да бъде оставено в сила.

По разностите в производството:

При този изход на делото на основание чл. 63д, ал. 3 и ал. 4 от ЗАНН на ответника по касация се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв. съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2375 от 20.05.2024 г. постановено по НАХД № 13967/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 109-ти с-в.

ОСЪЖДА Р. О. Д., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по делото в размер на 80,00 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.